

Vergaderjaar 2002–2003

21 501-08

Milieuraad

Nr. 158

VERSLAG VAN EEN ALGEMEEN OVERLEG

Vastgesteld 18 december 2002

De vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer¹ heeft op 28 november 2002 overleg gevoerd met staatssecretaris Van Geel van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over:

- **de agenda voor de Milieuraad van maandag 9 en dinsdag 10 december 2002 (21 501-08, nr. 157);**
- **het verslag van de Milieuraad d.d. 17 oktober 2002 (21 501-08, nr. 156);**
- **de brief van de commissies voor VROM en Europese Samenwerkingsorganisaties d.d. 11 oktober 2002 over BNC-fiche 22 112, nr. 219 inzake vragen en opmerkingen uit de Eerste Kamer naar aanleiding van het uitbrengen van een fiche over de vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasuitstootrechten (VROM-02-955);**
- **fiche d.d. 31 oktober 2002 inzake beschikking m.b.t. richtlijn 2001/18 introductie in het milieu van genetisch gemodificeerde organismen (VROM-02-970);**
- **fiche d.d. 14 november 2002 inzake Verordening detergentia (VROM-02-1020);**
- **fiche d.d. 14 november 2002 inzake vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen etc. (Fiche nr. 10) (VROM-02-1023);**
- **fiche d.d. 14 november 2002 inzake beperkingen op het in de handel brengen en het gebruik van nonyfenol (VROM-02-1024);**
- **fiche d.d. 14 november 2002 inzake een verbod op organische tinverbindingen op schepen (VROM-02-1025);**
- **fiche d.d. 14 november 2002 inzake op weg naar een thematische strategie voor duurzaam gebruik van bestrijdingsmiddelen (VROM-02-1026);**
- **fiche d.d. 14 november 2002 inzake vereenvoudiging en verbetering van regelgeving (VROM-02-1027);**
- **fiche d.d. 14 november 2002 inzake bewaking van bossen en milieu-interacties in de gemeenschap (VROM-02-1028);**

¹ Samenstelling:

Leden: Te Veldhuis (VVD), Van Heemst (PvdA), Verbugt (VVD), Duivesteyn (PvdA), Giskes (D66), Crone (PvdA), Klein Molekamp (VVD), Buijs (CDA), voorzitter, Schreijer-Pierik (CDA), Van Gent (GroenLinks), Oplaat (VVD), Slob (ChristenUnie), Van As (LPF), ondervoorzitter, Van Oerle-van der Horst (CDA), Alblas (LPF), Van den Brink (LPF), Jense (Leefbaar Nederland), Van Bochove (CDA), De Ruiter (SP), Duyvendak (GroenLinks), Smolders (LPF), Koopmans (CDA), Spies (CDA), Van Lith (CDA) en Van Heteren (PvdA).

Piv. leden: Geluk (VVD), Verbeet (PvdA), Van Hoof (VVD), Wolfsen (PvdA), Van der Ham (D66), Tichelaar (PvdA), Luchtenveld (VVD), Meijer (CDA), Rietkerk (CDA), Van den Brand (GroenLinks), Cornielje (VVD), Van der Staaij (SGP), Schonewille (LPF), Ormel (CDA), De Jong (LPF), Groenink (LPF), Teeven (Leefbaar Nederland), Van Loon-Koomen (CDA), Van Velzen (SP), Vos (GroenLinks), Wiersma (LPF), Vietsch (CDA), Ten Hoopen (CDA), Mastwijk (CDA) en Adelmund (PvdA).

– **fiche d.d. 14 november 2002 inzake de bevordering van warmtekrachtkoppeling op basis van vraag naar nuttige warmte binnen de interne energiemarkt (VROM-02-1029).**

Van dit overleg brengt de commissie bijgaand beknopt verslag uit.

De heer **De Roo** (Europees Parlement/GroenLinks) krijgt voorafgaand aan de vergadering de gelegenheid om in te spreken. Hij benadrukt dat de aanstaande Milieuraad over twee belangrijke onderwerpen gaat: de CO₂-handel en de labelling en etikettering van genetisch gemodificeerd voedsel. Over het eerste heeft het Europees Parlement (EP) in september «kamerbreed» een duidelijk standpunt ingenomen. In het EP is een amendement-De Roo aangenomen waarin de Europese Commissie wordt opgedragen, na 2006 ook de transportsector en de huishoudens onder dit punt te laten vallen. Hij vraagt of de staatssecretaris daarbij wil meedenken. Om de keuzevrijheid van de consument bij genetisch gemodificeerde organismen (GGO's) overeind te houden, zijn er etiketteringsregels nodig. De heer De Roo vraagt de mening van de staatssecretaris hierover.

Vragen en opmerkingen uit de commissie

Mevrouw **Spies** (CDA) onderstreept dat het CDA voorstander is van een Europees systeem voor CO₂-emissiehandel, waaraan alle lidstaten moeten deelnemen. Zij ondersteunt derhalve van harte het streven om in december een politiek akkoord te bereiken, waarmee de verdere uitwerking overigens nog niet is geregeld. Zij vraagt de staatssecretaris om in te gaan op de zorg, geuit door VNO-NCW over het realiseren van een kosten-effectief systeem. Voor het welslagen van het systeem is het van groot belang dat zoveel mogelijk bedrijven en sectoren meedoen. Evenals de staatssecretaris is zij dan ook geen voorstander van een opt-outsysteem, en wel van een opt-insysteem. Bij de introductie van het systeem moet recht worden gedaan aan bedrijven die eerdere inspanningen hebben gepleegd. Het voorstel om de rechten tijdens de eerste periode gratis te alloceren draagt volgens mevrouw Spies het meest bij aan het verwerven van draagvlak voor het systeem, het doet recht aan al gepleegde inspanningen en het is uitvoerbaar. Zij vraagt de staatssecretaris om een nadere toelichting op zijn voorstel om de verdere allocatie via de comitologieprocedure te laten lopen; zij is geen voorstander van die procedure als dat uitwerking achter gesloten deuren inhoudt. Zij realiseert zich dat met de introductie van een Europees verdeelsysteem de Nederlandse inspanningen, gerealiseerd volgens het 50/50-systeem, in een ander daglicht worden gesteld. Dat neemt niet weg dat zij, redenerend vanuit het beginsel van de eigen verantwoordelijkheid, zal vasthouden aan een evenredige verdeling van de inspanningen in Europa en daarbuiten. Hoe verhoudt dit uitgangspunt zich tot de inzet van de staatssecretaris om de projectgerelateerde Kyoto-mechanismen zo snel mogelijk aan de richtlijn te koppelen?

Mevrouw Spies steunt het uitgangspunt dat alle GGO's in alle stadia traceerbaar en geëtiketteerd moeten zijn. Op die wijze wordt namelijk recht gedaan aan de keuzevrijheid van de consument. Vanzelfsprekend moet daarbij heel zorgvuldig worden omgegaan met toelatingseisen en monitoring. Zij laat zich daarbij leiden door het voorzorgsbeginsel en de wens, risico's voor mens en milieu zoveel mogelijk uit te sluiten. Een drempelwaarde van 0% voor die producten die onvoldoende zijn beoordeeld, past daarin. Zeker bij levensvatbare GGO's moet een nog kritischer beoordeling plaatsvinden, ervan uitgaande dat de drempelwaarde na de beoordeling per gewas vaak dichterbij de buurt van de 0% dan van de 1% zal uitvallen.

Over de in agendapunt 7 genoemde pesticiden is de belangrijkste vraag van mevrouw Spies, in hoeverre de thematische strategie complementair

is aan bestaande wetgeving. Als een en ander voldoende is onderbouwd, bevat een eventuele richtlijn dan afrekenbare doelen voor de lidstaten en, zo ja, hoe worden die gemonitord? De Nederlandse inzet, gericht op het schrappen van de vergunning en het state-of-the-art-argument als absolute verweermiddelen, wordt door mevrouw Spies gesteund. Daarnaast moet worden gestreefd naar een systeem van vrijwillige financiële zekerheidstelling, en naar een stok achter de deur, namelijk de mogelijkheid om op basis van de ervaringen van de eerste jaren van het begin af aan uitdrukkelijk de mogelijkheid van verplichte financiële zekerheidstelling open te houden.

Mevrouw Spies vindt het een prima streven, in Europees verband meer schadelijke stoffen te verbieden (fiche d.d. 14 november 2002 inzake een verbod op organische tinverbindingen op schepen). Maar hoe staat het met de Nederlandse implementatie, met name met betrekking tot de toelating van milieuvriendelijke initiatieven? Vereenvoudiging en verbetering van regelgeving past prima binnen nationale ambities en wordt derhalve door haar ondersteund, er daarbij vanuit gaande dat het pleidooi om meer met doelvoorschriften in plaats van middelvoorschriften te werken, door Nederland luid en duidelijk naar voren zal worden gebracht. De Commissie zou van plan zijn, met een voorstel te komen over de opslag van radioactief afval. Dit voorstel zou haaks staan op het Nederlandse beleid, waarin wordt gekozen voor bovengrondse opslag. Mevrouw Spies verzoekt de staatssecretaris met klem, hiertegen krachtig stelling te nemen.

De heer **Van den Brink** (LPF) is in principe niet tegen het realiseren van emissiehandel in CO₂, zij het dat hij wel veel vraagtekens zet bij de gevolgen daarvan. Zodra een handel wordt gecreëerd, brengt dat kosten met zich mee. Als dit ertoe leidt dat degene met het meeste geld de meeste emissierechten kan kopen, zou hem dat onwelgevallig zijn. Verder moet de emissierechtenhandel over de hele EU worden verdeeld. Ook mag er niet vanuit worden gegaan dat men zich in grote mate zal beperken in de emissie. Hij vindt daarvan weinig terug in de stukken. De heer Van den Brink onderstreept, niet bang te zijn voor transgeen voedsel. Hierbij is volgens hem sprake van «angstaanjagerij». Tot nu toe is puur door natuurlijke selectie namelijk niets anders gedaan dan waarvoor men nu zo bang is. Veel belangrijker vindt hij of hiermee het hollende paard tot stilstand kan worden gebracht. Wordt met alles wat wordt voorgesteld, bereikt wat je op papier zegt te willen bereiken? Middels het voorstel wordt geprobeerd de burger gerust te stellen via etikettering, terwijl iedereen weet dat je dat stuk geruststelling niet meer kan geven. Dat is dus eigenlijk een redelijke schijngeruststelling. Zijn er zoveel nadelen verbonden aan transgeen voedsel? Hij vindt de stukken «volksverlakkerij». De heer Van den Brink heeft zich verbaasd over wat wordt voorgesteld inzake radioactief afval. Recent heeft dezelfde staatssecretaris over zoutopslag geschreven dat de niet-bodemeigen stoffen absoluut niet meer de grond in mogen. Hij neemt derhalve aan dat radioactief afval in ieder geval niet de bodem in mag.

Mevrouw **Van Heteren** (PvdA) meent dat dit een verhaal van lange adem en kleine stappen is. Het is goed, te constateren dat op het langlopende verhaal van de CO₂-emissiehandel iets meer duidelijkheid is geschapen, hoewel zij de zorgen van de inspreker deelt. De gekozen pragmatische aanpak wil zij, omwille van de voortgang van het proces, wel ondersteunen, hoewel zij niet blij is met het gegeven dat historisch lakse bedrijven in de voorgestelde transitieperiode worden beloofd. Enerzijds wil mevrouw Van Heteren dat de emissiedoelstellingen zoveel mogelijk in eigen beheer worden gehaald, maar anderzijds moet er meer zicht komen op de verdeling tussen binnen- en buitenland in de praktijk. Wat heeft de staatssecretaris al vernomen over de plannen van de Commissie met de

instrumenten «joint implementation» en «clean development mechanism»? De pragmatiek wordt voortgezet in de formulering van het Nederlandse standpunt ten opzichte van de GGO-traceerbaarheid en -etikettering en de traceerbaarheid van de GGO-gerelateerde levensmiddelen en diervoeders. Mevrouw Van Heteren ondersteunt de Nederlandse lijn dat het aantoonbaarheidsbeginsel is verlaten. Tegelijkertijd zijn haar de bijna onwrikbare standpunten over de drempelwaarden bekend. Zij is iets minder ruimhartig dan de regering ten aanzien van de niet-geautoriseerde GGO's. Kan worden ingegaan op de EP-voorstellen op dat punt?

Mevrouw Van Heteren vraagt over agendapunt 5 om meer informatie over verbeterpuntje 3. Dat punt zou wat haar betreft kunnen worden verbreed. Over agendapunt 7 vraagt zij, hoe dit verhaal wordt geplaatst in het kader van het toewerken naar een ketenbenadering ten aanzien van pesticiden. Wat is het Nederlandse standpunt als het gaat om agendapunt 8? Hierbij verwijst zij naar de nota Strategische omgang met stoffen. Zij gaat er bij agendapunt 10 van uit dat sprake is van een naadloze aansluiting van de dekking van aansprakelijkheden. Ten slotte vraagt zij of aanvullende leningen voor Euratom zullen worden aangewend voor de bedoelde doelen.

Antwoord van de regering

De **staatssecretaris** onderstreept dat op Europees en mondiaal niveau wordt geprobeerd de beperking van de CO₂-uitstoot zo kosteneffectief mogelijk te realiseren, waarbij de markt binnen randvoorwaarden een heel goede rol kan vervullen. Dat systeem werkt alleen maar als er ook een marktmeester is, namelijk de overheid, die daarbij de nationale plafonds vastlegt en internationale afspraken maakt. Duitsland heeft het idee van het poolen van rechten van bedrijven en inrichtingen, onder te brengen in een trustee, ingebracht. Als het Deense voorzitterschap varianten bedenkt die dat mogelijk maken, is dat idee voor de Nederlandse regering niet onbespreekbaar, zij het dat bedrijven individueel afrekenbaar moeten blijven.

Een volgend punt is de vraag, hoe de inspanningen uit het verleden kunnen worden gekoppeld aan dit systeem. In de voorliggende richtlijn is het mogelijk dat een lidstaat bij de allocatie van die middelen daarmee rekening houdt. Verder wordt in goed overleg met EZ en het bedrijfsleven geprobeerd, het afgesloten tot 2012 lopende convenant, waaruit grote inspanningen voortvloeien, te koppelen aan dit systeem. De contouren van een systeem waarin dat mogelijk is, tekenen zich af, waarbij de inspanningen en het resultaat zouden kunnen passen in taak en toedeling naar dat type bedrijven. De staatssecretaris benadrukt dat de details nog moeten worden uitgewerkt. Een en ander moet worden gezien als het voortborduren op zijn toezegging aan de Kamer dat zal worden geprobeerd, de systemen in elkaar te schuiven respectievelijk zodanig te maken dat dat een leefbaar geheel wordt. De Kamer zal daarover zo spoedig mogelijk worden geïnformeerd. Overigens wordt vastgehouden aan de eis van een absoluut plafond. Het bereiken daarvan is een eerlijk, hard proces, dat de komende tijd zal worden voorbereid. De staatssecretaris merkt op dat de toedeling van rechten in de tweede periode via de Commissie zou leiden tot veel tijdverlies.

De staatssecretaris is er geen voorstander van, voor instellingen ontsnapingsclausules op te nemen, aangezien dat de onduidelijkheid vergroot. Het toevoegen, dus opt-in, kan wel op zijn steun rekenen. De analyses van het RIVM geven aan dat de CO₂-uitstoot van verkeer nog steeds toeneemt. Omdat verkeer geen inrichting is, is het echter moeilijk om dat probleem praktisch op te lossen. Het onderwerp moet echter wel op de politieke agenda komen te staan. Qua uitstootreductie is afgesproken dat Nederland 50% binnenlands en 50% buitenlands zal realiseren. Dat is redelijk

uniek, aangezien er ook financiële middelen beschikbaar zijn gesteld om dat elders te realiseren. De staatssecretaris toont zich daarvan een groot voorstander, omdat ontwikkelingslanden geen taakstelling hebben en zich toch snel ontwikkelen op het gebied van energieverbruik. Er moet worden geprobeerd, de verschillende systemen compatibel te maken. Nederland blijft overigens op de hoogte van de contracten die worden afgesloten, terwijl er steeds herijking van afspraken kan plaatsvinden. De staatssecretaris ziet, gelet op maatschappelijk draagvlak/financiën, niet veel mogelijkheden om in Nederland zo nodig tot een hogere taakstelling te komen. Hij zegt toe, de Kamer te zullen rapporteren over de mening van de Commissie over de andere instrumenten.

Bij de GGO's gaat het om een keuzevrijheid: initiëren en potentiële risico's definiëren. Over de 1%-norm in het kader van de etiketteringsdiscussie is al aangegeven dat het verlaten van het aantoonbaarheidsbeginsel bij de regering op vier voorwaarden stuit: uitvoerbaarheid, handhaafbaarheid, WTO-conform en er moet rekening mee worden gehouden dat een zekere vermenging niet te voorkomen is. De staatssecretaris vindt het zeer de vraag of op 0% kan worden uitgekomen, zodat hij 1% voor goedgekeurde GGO's optimaal vindt. Vanuit milieuoogpunt bestaat er, gelet op de overgangperiode van drie jaar, geen bezwaar tegen het hanteren van de 1%-norm, omdat levensvatbare GGO's al als veilig zijn beoordeeld door de Europese Commissie, zij het dat zij door het moratorium nog niet zijn toegelaten in de Europese Unie.

Wanneer de voedselveiligheid al elders positief is beoordeeld, is de regering voor levende, niet in Europa toegelaten GGO's voorstander van een drempel tussen 0% en 0,5%, wat afhangt van de milieurisico's die de EU bepaalt met betrekking tot een bepaald gewas. Een gedifferentieerde benadering kan een belangrijke rol spelen bij de vastlegging van die grens. Dit moet afhangen van de gemaakte risicoanalyse. Of dat dichterbij de 0% dan bij de 0,5% ligt, kan de staatssecretaris niet voorzien. Hij verheelt niet dat nogal wat landen «gaan» voor de nulgrens.

De staatssecretaris geeft aan dat in de Commissie een toelichtende presentatie – geen voorstel, geen besluit – zal worden gegeven over een aantal aspecten van kernenergie. De drie door mevrouw Spies genoemde punten zijn daarin opgenomen. Begin november is een brief aan de Kamer gestuurd over het Nederlandse standpunt daarbij. Wat gepresenteerd lijkt te gaan worden, is niet in lijn met dat Nederlandse standpunt. De kern van het Nederlandse beleid is dat, uitgaande van de 100-jarige opslag in het kader van COVRA, de komende jaren al of niet in Europees verband zal worden geprobeerd, tot een terugneembare eindberging te komen.

De staatssecretaris onderkent dat de door de regering uitgezette lijn op het gebied van milieuaansprakelijkheid op steun van de commissie kan rekenen, omdat het principe van de «vervuiler betaalt» centraal staat, hoewel partijen de ruimte wordt gelaten daarmee verstandig om te gaan. De verplichte financiële zekerheidsstelling als stok achter de deur vindt hij nog net een stapje te ver. Wel zal daarbij de vinger aan de pols worden gehouden.

Op het gebied van het chemischestoffenbeleid toont de staatssecretaris zich niet erg gelukkig met de ontwikkelingen op dat gebied in Europa. Nederland heeft daarvoor al vanaf 1998 initiatieven genomen, en de druk mag wat hem betreft worden opgevoerd; dat zal worden gedaan. De Nederlandse methodiek van een quick-scan, waarbij op grond van risicoanalyses wordt gekeken welke stoffen prioritair moeten worden aangepakt, zal worden gepromoot, niet alleen in samenwerking met het Nederlandse bedrijfsleven, maar ook in Europees verband. De Nederlandse regering is enigszins teleurgesteld over de voortgang op dit punt. De staatssecretaris verwijst naar de beleidsnota «Zicht op gezonde teelt». De kwalitatieve en kwantitatieve preventie aan de toepassingskant is daarbij volgens de Commissie essentieel. Wat daar gaat gebeuren, moet

worden gekoppeld aan en geharmoniseerd met wat in Nederland wordt gedaan. Hij is samen met minister Veerman in overleg met LTO Nederland en Natuur en milieu om een herziening van het beleid ten aanzien van duurzame gewasbescherming te bereiken. De staatssecretaris hoopt, daarover voor januari een paar hoofdlijnen, die worden gedeeld door de samenleving, te formuleren. Het gaat erom dat sprake is van een toegevoegde waarde in vergelijking met de al bestaande wetgeving. Wat etikettering betreft, moet worden toegewerkt naar etiketten die echt iets zeggen. De verplichte zekerstelling zou nog niet aan de orde moeten komen, ook omdat nog niet bekend is, welke uitvoeringslasten daaraan voor de overheid zijn verbonden. Er moet wel een reviewbepaling worden opgenomen, inhoudend dat de Commissie binnen tweeënhalf jaar na inwerkingtreding van de richtlijn hierover een rapport maakt. De staatssecretaris onderstreept, in een notaoverleg voorafgaand aan de begrotingsbehandeling te hebben aangegeven dat het verbieden van verven met organische tinverbindingen vanuit milieuoptiek zeer te verdedigen is. Het probleem is echter dat de alternatieven nog niet zijn toegelaten. Het bedrijfsleven wordt daarmee in een spagaat gebracht: enerzijds verbieden, anderzijds nog niet toelaten. Zo snel mogelijk zal worden geprobeerd, dat gat te dichten. In de notitie over de Europese inzet van de regering zal het doel- en middelvoorschrift een prominente plaats innemen. Wat de Euratomleningen betreft, gaat het erom de veiligheid van bestaande of in aanbouw zijnde kerncentrales in het Oostblok te vergroten. Het doel van de lening wordt duidelijk vastgelegd.

Nadere gedachtewisseling

De heer **De Roo** (Europees Parlement/GroenLinks) verwijst naar de inhoud van het amendement over verkeer, een amendement dat de Commissie opdracht geeft, in 2006 ook het verkeer onder de CO₂-emissiehandel te brengen. Hij vraagt, hoe scherp de staatssecretaris het Duitse idee van het poolen van bedrijven wil zien. In het EP is een amendement aangenomen waarin staat dat 85% van de rechten gratis zal worden toegevoegd, terwijl 15% zal worden geveild. Er zal volgens hem altijd een klein percentage moeten worden geveild. De Commissie heeft besloten dat het geld voor Euratom ook naar in aanbouw zijnde centrales gaat. De vijftien betrokken ministers van financiën moeten overigens eenstemmig een besluit nemen over de 2 mld euro extra voor Euratomleningen. Er moet druk worden uitgeoefend op de Commissie om de quick-scan in het uiteindelijke wetsvoorstel op te nemen. Verschillende landen willen dat kernenergie onder milieuaansprakelijkheid valt.

Mevrouw **Spies** (CDA) meent dat de discussie laat zien, hoe ingewikkeld de allocatieperiode nog zal zijn. Kunnen in een comitologieprocedure momenten van politieke weging worden ingebouwd? Zij heeft er grote moeite mee als de 2 mld euro voor Euratomleningen ook wordt gebruikt voor bijvoorbeeld de bouw van kerncentrales in Roemenië.

De **staatssecretaris** geeft aan dat de formulering van het Duitse idee voor poolen in een trustee hem leidde tot de vraag, wat erachter zit. Een en ander werkt alleen als de verantwoordelijkheden op het individuele bedrijfsniveau blijven liggen. Het Duitse idee wordt dus gezien als een hulpmiddel, dat niet het basissysteem vervangt. In de huidige periode zal om praktische, niet om principiële overwegingen niet tot veilen worden overgegaan, wat onverlet laat dat daarover in de komende periode wel kan worden nagedacht. Ook een beperkt gedeelte, zoals 15%, kent praktische bezwaren, zoals fraudegevoeligheid.

De staatssecretaris onderstreept dat het bij de discussie over GGO's om maximaal tien producten gaat. Gelet op de beperktheid daarvan, kunnen daartegen nauwelijks bezwaren bestaan. De drie door mevrouw Spies

genoemde punten zullen door de staatssecretaris worden uitgevoerd. Er mag niet de suggestie worden gewekt dat via de Euratomlijn nieuwe kerncentrales worden gerealiseerd. De invalshoek zal moeten zijn dat er centrales zijn, al of niet in aanbouw, die met de standaards van het betrokken land worden gerealiseerd, worden ontworpen en in aanbouw zijn, waarvan nu wordt gesteld dat zij aan strengere veiligheidseisen moeten voldoen. Als die interpretatie onjuist blijkt te zijn, heeft de staatssecretaris een probleem. Hij deelt de geuite zorgen over de voortgang van het dossier inzake de quick-scan gevaarlijke stoffen. De verschillende verantwoordelijkheidslijnen zullen duidelijk moeten zijn. De staatssecretaris zal de Kamer nader informeren over de relatie tussen richtlijnen en eronder vallende internationale verdragen (inclusief de mate waarin de aansluiting al dan niet naadloos is). Verder zal worden gerapporteerd over de vraag, hoe de techniek om een en ander snel en procedureel eenvoudig te doen zich verhoudt tot de meer bestuurlijk-politieke aansturing van dat dossier.

De voorzitter van de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
Buijs

De griffier van de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
Van der Leeden